

[Indenrigsministeren.]

målet om de pågældendes egnethed til at være danske statsborgere. Loven fastsatte derfor, at det ved særlig lov kunne bestemmes, at de normale regler i loven af 1925 skulle finde anvendelse i det enkelte tilfælde. Der er hidtil færdigbehandlet omkring 1400 sager, og de resterende ca. 950 sager vil, efterhånden som de er færdigbehandlet, blive forelagt rigsdagen.

Regeringen har ikke anset det for påkrævet at opnå en yderligere forlængelse af den her omhandlede særlovgivning. Derimod mener man, at der bør gennemføres en overgangsbestemmelse som den, der er foreslået ved det foreliggende lovforslag. Den går i korthed ud på at forhindre, at de personer, der har fået afslag eller står til afslag efter loven af 1946, kan gøre en sådan afgørelse illusorisk. Drejer det sig om kvinder, kunne de meget let gøre det ved at indgå ægteskab med en dansk mand, eventuelt, hvis de allerede er eller har været gift, ved at indgå nyt ægteskab, måske endog med samme mand. Derfor foreslås det, at de personer, der omfattes af 1946-loven, og som ikke har opnået en undtagelse fra dens regler, heller ikke i fremtiden skal kunne skaffe sig dansk indfødsret udenom lovgivningsmagts kontrol.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg henstille til det høje ting, at det gennemføres så hurtigt som muligt. Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i landstinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende kommunehjælpens størrelse).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3711; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1897).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Th. Poulsen: Det foreliggende forslag til lov om ændringer i loven om offentlig forsorg går bl. a. ud på at give kommunerne adgang til at forhøje kommunehjælpen. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede socialminister for lovforslagets fremsættelse.

Hvad angår forhøjelsen af rådighedsbeløbet fra 10 til 15 pct. og bestemmelsen om, at kommuner, som har mindre end 25 kommunehjælpsunderstøttede, kan anvende et højere rådighedsbeløb end det i loven fastsatte, vil jeg sige, at vi må håbe, at der er kommuner, som vil gøre brug af den adgang, der her gives dem til at forhøje kommunehjælpen.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Sønderup: Jeg skal på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg ville sætte pris på, om den højtærede minister nærmere ville omtale bestemmelsen om, at en kommune, når antallet af understøttede ligger under 25, med amtets sanktion kan give tilladelse til anvendelse af et højere rådighedsbeløb end det i loven hjemlede. Jeg er indforstået med, at antallet kan være så lille, at det kan blive nødvendigt, men vi ønsker en nærmere præcisering af, om 25 er det rigtige tal i denne forbindelse.

Hans Thyge Jacobsen: På vort partis vegne vil jeg gerne give tilslutning til det foreliggende lovforslag og sige glædelig jul.

Svend Jørgensen: Den gældende bestemmelse, ifølge hvilken kommunehjælp, som ydes efter forsorgslovens § 297, ikke må overstige, hvad der i den pågældende periode kunne være ydet i aldersrente, med tillæg af 10 pct., det, man kalder rådighedsbeløbet, har i praksis vist sig at være ganske utilstrækkelig; og som bestemmelsen er udformet, er den tillige overordentlig besværlig for den kommunale administration. Rent umiddelbart kan man vel nok finde det rimeligt, at kommunehjælpen ikke må overstige aldersrentens beløb plus rådighedsbeløbet, men en sådan sammenligning har ikke rod i virkeligheden. En familie, som på grund af sygdom og arbejdsløshed eller store forsørgerbyrder eller af anden årsag er kommet i uforskyldt nød og derfor har krav på hjælp fra det offentlige, vil fortsat være i den stilling, at hjemmet mangler alt: fødemidler, beklædning, husleje, brændsel o. s. v., og i sådanne tilfælde kan en hjælp svarende til aldersrenten plus de 10 pct. rådighedsbeløb ikke slå til. De sociale udvalgte må derfor i de allerfleste tilfælde yde mere, det vil sige, at udvalget må løbe risikoen ved at overtræde loven og så håbe på, at der i årets løb kommer andre forhold, så man kan indvinde det beløb, man har